

DECIZIA nr. 593 din 12.08.2015 privind
solutionarea contestatiilor formulate de **ABC SRL**,
cu sediul in str. ....,
inregistrate la D.G.R.F.P.B. sub nr.....2015 și nr. 2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr. ...., inregistrata sub nr..... și completată cu adresa nr. ...., înregistrată sub nr. ...., respectiv cu adresa nr. ...., înregistrată sub nr. .... de catre Administratia Județeană a Finanțelor Publice J cu privire la contestatiile ABC SRL.

Obiectul contestatiilor, inregistrate la organul fiscal teritorial sub nr. C1 și nr. C2 îl constituie următoarele acte administrative fiscale:

- decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. D1, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. R1 prin care s-a stabilit o diferență suplimentară de TVA respinsă la rambursare în sumă de F1 lei, din care societatea contestă TVA în sumă de **S1 lei**;

- decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. D2, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. R2 prin care s-a stabilit o diferență suplimentară de TVA respinsă la rambursare în sumă de F2 lei, din care societatea contestă TVA în sumă de **S2 lei**.

Prin adresa înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. CR1 ABC SRL își retrace parțial contestația înregistrată sub nr. C1.

Având în vedere dispozițiile pct. 4.3, 9.5 și 9.6 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2.906/2014 referitoare la conexarea cauzelor și constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze conexasat contestatiile formulate de ABC SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiilor.

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Județene a Finantelor Publice J au efectuat inspectia fiscala partiala la ABC SRL, in vederea efectuării controlului anticipat al deconturilor de TVA cu sold negativ cu optiune

de rambursare pentru perioada 17.06.2013-31.08.2013 urmare deciziei de soluționare a contestației nr. .... prin care s-a dispus desființarea deciziei de impunere anterioare nr. DX.

Constatarile inspectiei au fost consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. R1, iar in baza acestora a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. D1, prin care s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA de F1 lei.

În vederea soluționării decontului de TVA cu sold negativ cu opțiune de rambursare pentru perioada 01.09.2013-31.03.2014 a fost efectuată inspectia fiscală parțială cu raportul de inspectie fiscală nr. R2, în baza căreia s-a emis decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. D2, prin care s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA de F2 lei.

II. Prin contestatia înregistrată sub nr. C1 ABC SRL solicita anularea in parte a deciziei de impunere nr. D1 pentru diferenta suplimentara de TVA in suma de S1 lei, aratand urmatoarele:

Decizia de impunere nu conține motive de fapt detaliate pentru suma respinsă la rambursare, acestea fiind eronate, contradictorii și necoerente, ceea ce atrage nulitatea acesteia în raport de prevederile art. 43 din Codul de procedură fiscală și art. 175 din Codul de procedură civilă. Prin lipsa motivării vătămarea contribuabilului este incontestabilă întrucât nu permite exercitarea dreptului la apărare, nefiind admisibil ca motivarea contestației să se efectueze pe cale de deducție. În plus, nu s-au lămurit aspectele trasate în decizia de soluționarea a contestației prin care actul de control anterior a fost desființat.

Contribuția terenurilor la capitalul social al societății nu îndeplinește condițiile stipulate la art. 128 alin. (7) din Codul fiscal și pct. 6 alin. (7) din Normele metodologice pentru a se califica drept o tranzacție în afara sferei de TVA și, astfel, contribuția în natură la capitalul social se califică din punct de vedere al TVA ca și o livrare de bunuri.

Asociatul X1 SA a aplicat corect tratamentul de TVA pentru cele două terenuri, respectiv a aplicat TVA pentru terenul construit conform excepției de la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal și a aplicat scutirea de TVA pentru terenul arabil conform regulei generale de la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, neoptând pentru taxarea operațiunii. Pentru operațiunea taxabilă a fost emisă factura în baza obligației prevăzute la art. 155 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal.

Organele de inspectie fiscală nu au argumentat raționamentul pentru care operațiunea în cauză nu este considerată livrare de bunuri, nu au motivat cum se clasifică această operațiune de transfer. Dimpotrivă, dacă se urmează raționamentul incorect al organelor fiscale, nici X1 SA nu avea obligația

colectării TVA și emiterii unei facturi pentru transferul terenului pentru că a efectuat o operațiune ce nu intră în sfera de aplicare a TVA.

Neacordarea dreptului de deducere a TVA la nivelul societății conduce și la o dublă impozitare a aceleiași operațiuni, deși achiziția în discuție este destinată unor activități taxabile.

Referirile la prevederile art. 13 din Legea contabilității nr. 82/1991, precum și la pct. SU43 alin. (1) din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 3.055/2009 nu au legătură cu tratamentul de TVA, dar chiar și așa, trebuie luat în considerare că factura reprezintă și document justificativ pentru înregistrarea operațiunii în contabilitate, nu numai pentru scopuri de TVA. În privința aplicării prevederilor art. 11 alin. (1) din Codul fiscal organele de control nu explică care sunt considerentele pentru care transferul de active nu a avut scop economic.

Având în vedere cele de mai sus societatea solicită să se admită faptul că aportul terenului constructibil (imobilul O) reprezintă o livrare de bunuri taxabilă și să se acorde dreptul de deducere a TVA în sumă de SU1 lei.

Referitor la TVA nedeductibilă aferentă serviciilor de asistență juridică, contestatoarea ABC SRL invocă faptul că acestea au fost efectiv prestate conform fișei orare anexate, iar organele de inspecție fiscală nu au prezentat motive pertinente pentru care au considerat că serviciile de auditare nu sunt necesare pentru că aceste imobile au fost aduse ca aport la capitalul social și evaluate anterior, ceea ce creează societății o situație în care să formuleze argumente "pe ghicite".

Conform documentației prezentate auditare nu înseamnă evaluare, iar serviciile nu au fost prestate în favoarea X2 (eventual, doar o mică parte de E1 euro din valoarea totală de E2 euro), ci în folosul operațiunilor taxabile ale societății, aceasta fiind îndreptățită la deducere conform art. 145 alin. (2) lit. a) și art. 146 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

Prin adresa înregistrată sub nr. CR1, transmisă organului de soluționare a contestației cu adresa nr. 11606/12.02.2015 ABC SRL își retrace capătul de cerere din contestație pentru suma de SU2 lei TVA aferentă serviciilor de asistență juridică.

Prin contestația înregistrată sub nr. C2 ABC SRL solicită anularea în parte a deciziei de impunere nr. D2 pentru diferența suplimentară de TVA în suma de S2 lei invocând, pe lângă motivele procedurale deja invocate în contestația anterioară, următoarele argumente:

Pentru TVA nedeductibilă aferentă serviciilor achiziționate organele fiscale s-au limitat doar la o înșiruire a unor prevederi legale fără cursivitate și fără a menționa aplicabilitatea acestora în concret la situația de fapt.

În privința serviciilor de asistență fiscală prestate de X3 SRL, facturile au fost emise în baza singurului contract de prestări servicii încheiat între cele două societăți, se referă la asistență în legătură cu dreptul de deducere aferent aportului în natură constând în terenul primit de la asociatul X1 SA și au la bază note în care sunt detaliate serviciile prestate, inclusiv data prestării și ceea ce a fost furnizat (raport, email etc.).

Abordarea organelor de inspecție fiscală contravine principiilor generale ale fiscalității referitoare la certitudinea impunerii, neutralitatea TVA și eficacitate, societatea aflându-se în imposibilitatea de a determina ce probe sunt necesare astfel încât să convingă organele fiscale cu privire la substanța operațiunilor.

Pentru serviciile de audit și contabilitate prestate de X4 organele fiscale nu au ținut cont de faptul că societatea a corectat jurnalele de cumpărări din proprie inițiativă și că facturile au fost achitate în luna următoare emiterii, astfel că până la sfârșitul perioadei verificate toate facturile erau achitate, societatea beneficiind de drept de deducere.

Serviciile notariale prestate de X5 din luna noiembrie 2013 au fost achitate și înregistrate corect în jurnalul de cumpărări, iar cele aferente facturii nr. 449/05.12.2013 se referă la încheierea unui act de dezmembrământ pentru terenul din T, pentru care societatea și-a justificat intenția de a desfășura operațiuni taxabile prin notificarea depusă la organele fiscale.

Referitor la serviciile de consultanță imobiliară prestate de X6 SRL au fost puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală contractul încheiat, fișa orară a activităților desfășurate și raportul de activitate întocmit, iar optimizarea procesului de vânzare a terenurilor constă tocmai în construirea strategiei de vânzare, stabilirea unor prețuri de vânzare în linie cu cerințele pieței, identificarea celor mai eficiente canale de promovare și identificarea unor cumpărători pentru respectivele proprietăți imobiliare.

În concluzie, prin cele două contestații ABC SRL solicită anularea parțială a deciziilor de impunere contestate și rambursarea TVA în sumă de SU1 lei plus S2 lei ce face obiectul contestațiilor.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile societății contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se retin următoarele:

3.1. Referitor la TVA în sumă de SU1+S2 lei

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu analiza pe fond a contestatiei, in conditiile in care pentru aspectele constatate in urma inspectiei fiscale si care fac obiectul contestatiei a fost sesizat Parchetul de pe langa Tribunalul J.

În fapt, prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. D1 organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Județene a Finantelor Publice J nu au recunoscut societății ABC SRL dreptul de deducere a TVA în sumă de SU1 lei din factura nr. .... emisa de X1 SA pentru terenul din O adus ca aport la capitalul social.

Prin raportul de inspecție fiscală nr. R1 organele de control consideră operațiunea înregistrată de societate nu intră în sfera de aplicare a TVA, iar conform art. 13 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată și pct. SU43 alin. (1) din O.M.F.P. nr. 3.055/2009 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene rezultă că majorarea capitalului social se face pe baza actelor de constituire, operație ce nu implică întocmirea unei facturi. În temeiul art. 11 alin. (1) din Codul fiscal care consacră principiul prevalenței economicului asupra juridicului, organele de control nu pot lua în considerare pentru aportul la majorarea capitalului social factura fiscală în baza căreia societatea a dedus TVA.

Totodată, prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. D2 organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Județene a Finantelor Publice J nu au recunoscut societății ABC SRL dreptul de deducere a TVA în sumă de F2 lei pentru achiziții de servicii diverse, din care societatea contestă suma de S2 lei.

Referitor la suma contestată, din raportul de inspecție fiscală nr. R2 rezultă că organele de inspecție fiscală au considerat că TVA în sumă de SU3 lei aferentă serviciilor de audit și contabilitate facturate de X4, respectiv TVA în sumă de SU4 lei din factura nr. .... emisă de X5 a fost dedusă prin înscrierea în jurnalele de cumpărări aferente lunilor în care au fost emise facturile, fără să existe dovada achitării lor conform art. 145 alin. (1[^]1) din Codul fiscal, deși societatea aplica sistemul de TVA la încasare; TVA în sumă de SU5 lei aferentă facturilor emise de X3 SRL este nedeductibilă conform art. 145 alin. (2) lit. a) deoarece societatea nu a prezentat documente justificative definite conform legii, din care să rezulte în ce s-au concretizat serviciile, prezentând doar o comunicare de preț întocmită în limba engleză și nu a dovedit că desfășoară operațiuni taxabile cu elemente obiective; pentru TVA în sumă de SU6 lei din factura nr. .... emisă de X5 nu se menționează în ce anume au constat serviciile la care se referă; pentru TVA în sumă de SU7 lei din facturile emise de X6 SRL societatea nu a prezentat documente din care să reiasă natura serviciilor și faptul că ele au fost efectiv prestate în folosul operațiunilor taxabile, neputând fi vorba de o optimizare a procesului de vânzare a terenurilor.

În baza constatărilor din rapoartele de inspecție fiscală nr. R1 și nr. R2 organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice J au formulat **sesizarea penală nr. SP/2015 către Parchetul de pe lângă Tribunalul J**, existentă în fotocopie la dosarul cauzei, din care rezultă următoarele:

În perioada 17.06.2013-31.03.2014 ABC SRL, fără a desfășura vreo activitate, a angajat costuri pentru care a dedus TVA și a solicitat

rambursarea TVA în sumă totală de R lei prin 3 deconturi de taxă și care provine din:

- SU1 lei reprezentând taxa aferentă aportului în natură adus la capitalul social, rezultat din factura ....emisa de X1 SA, asociat unic al societății la acea dată, operațiune care nu intră în sfera de aplicare a TVA potrivit art. 13 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, pct. 243 alin. (1) din O.M.F.P. nr. 3.055/2009 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene și art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;

- SU2 lei reprezentând taxa aferentă serviciilor juridice efectuate în baza contractului de asistență juridică seria B nr. .... încheiat cu X9 și care, în mare parte, au fost prestate în favoarea societății X2 Internațional BV;

- SU8/X lei + SU8/Y lei reprezentând taxa neexigibilă aferentă facturilor neachitate;

- SU9 lei reprezentând taxa aferentă serviciilor prestate de terți care nu sunt realizate în folosul operațiunilor taxabile conform art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

Având în vedere că **aportul în natură adus la capitalul social este o operațiune ce nu intră în sfera de aplicare a TVA, precum și faptul că majoritatea cheltuielilor înregistrate în contabilitate cu TVA deductibilă se referă la aportul în natură**, organele de inspecție fiscală solicită organelor de urmărire penală să se aprecieze dacă sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 8 alin. (1) din Legea nr. SU41/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, în sensul stabilirii TVA având ca rezultat obținerea unor sume de la buget.

În drept, conform art. 214 "Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă", alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 214. - (1) **Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:**

a) **organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor savarsirii unei infracțiuni a carei constatare ar avea o înraurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă;**

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări".

Din sesizarea penală nr. SP/2015 rezultă că organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice J au considerat că societatea ABC SRL a dedus nejustificat TVA aferentă aportului în natură adus la capitalul social pentru o operațiune care nu intră în sfera de aplicare a TVA, precum și pentru diverse cheltuieli înregistrate în contabilitate aferente acestui aport în natură și au solicitat **aprecierea existenței ori inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 8 din Legea nr. SU41/2005** pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare:

"Art. 8. - (1) **Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 ani la 10 ani și interzicerea unor drepturi stabilirea cu rea-credință de**

către contribuabil a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, având ca rezultat obținerea, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări sau restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetului general consolidat.

(3) **Tentativa** faptelor prevăzute la alin. (1) și (2) **se pedepsește**”.

În materia taxei pe valoarea adăugată, potrivit art. 126, art. 145. art. 145 și art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

”Art. 126. - (1) Din punct de vedere al taxei **sunt operațiuni impozabile în România** cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) **operațiunile care**, în sensul art. 128-130, **constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri** sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată; [...]”.

”Art. 145. - (1) **Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.**

(1[^]1) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 134[^]2 alin. (3) - (8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor și serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost **plătită furnizorului/prestatorului său.**

(2) **Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:**

a) **operațiuni taxabile;**

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România; [...]”.

”Art. 146. - (1) **Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:**

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, **să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155**, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare;”.

”Art. 155. - (5) **Persoana impozabilă trebuie să emită o factură** către fiecare beneficiar, în următoarele situații:

a) **pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate;**

b) pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, în condițiile art. 132 alin. (2) și (3);

c) pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile art. 143 alin. (2) lit. a) - c);

d) pentru orice avans încasat în legătură cu una dintre operațiunile menționate la lit. a) și b)”.

În raport de speța ce face obiectul contestației se reține că organele de inspecție fiscală au considerat că **societatea ABC SRL a solicitat rambursarea TVA prin deconturile de taxă (DNOR), în vederea obținerii, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări de la bugetul general consolidat și au solicitat organelor de cercetare penală stabilirea existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art. 8 alin. (1) din Legea nr. SU41/2005.**

Se reține că potrivit Codului de procedură penală, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată.

Aspectele rezultate din cercetarea penală pot avea o înrâurire hotărâtoare și asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă, între ele existând o **strânsă interdependentă**, având în vedere că **în speța se ridică problema obținerii, fără drept, a rambursării unor sume de la bugetul statului de către ABC SRL prin exercitarea dreptului de deducere a TVA pentru terenul construibil adus ca aport în natură de către asociat și pentru cheltuielile aferente înregistrate în contabilitatea societății, pe de o parte și depunerea deconturilor de TVA cu sold negativ și opțiune de rambursare, pe de altă parte, în condițiile în care legea pedepsește chiar și tentativa obținerii fără drept a unor asemenea sume.**

Această interdependență este determinată și de faptul că infracțiunea pentru care organele de inspecție fiscală au formulat sesizarea penală implică și intenția societății, ca formă a vinovăției, pentru săvârșirea infracțiunii sesizate, contrar intenției declarate de a desfășura operațiuni taxabile cu drept de deducere, invocată de societate în motivarea contestațiilor.

Se reține că prin Decizia nr. 72/1996 Curtea Constituțională a României a reținut că nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. (1) din Codul de procedură penală [devenit art. 28 alin. (1) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură civilă] potrivit cărora "hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile, cu privire la existența faptelor, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia".

Referitor la procedura administrativă, în Decizia nr. 95/2011 Curtea Constituțională reiterează că "În ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor

administrative fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”.

Rezultă că prezenta speta se circumscrie considerentelor deciziilor Curtii Constitutionale mai sus enunțate, ținând seama ca Administrația Județeană a Finanțelor Publice J a înaintat sesizarea penală nr. 75349/15.01.2015 în susținerea căreia a invocat rapoartele de inspecție fiscală nr. R1 și nr. R2 și deciziile de impunere nr. D1 și nr. D2, astfel că decizia privind suspendarea soluționării cauzei se impune pentru a preîntâmpina soluții contradictorii cu privire la aceeași situație și aceeași persoană. *A proceda astfel și a soluționa pe fond cauza ar însemna ignorarea cercetărilor organelor de urmărire penală efectuate în cauză, inclusiv în ceea ce privește justificarea relei sau bune-credințe a societății în desfășurarea unei activități economice economice cu drept de deducere și dreptul societății la rambursarea sumelor în discuție, aspecte ce fac și obiectul contestației, fapt ce ar fi putut conduce la o contrariedade între hotărârea penală și cea civilă, care ar determina afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu consecințele ce ar putea decurge dintr-o atare situație.*

Având în vedere cele de mai sus, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații nu se poate investi cu analiza pe fond a contestațiilor, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care stipulează:

"Art. 214. – (3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu".

De asemenea, conform pct. 10.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2.906/2014:

"10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2-2.4".

Fata de cele anterior precizate se va suspenda soluționarea contestațiilor formulate de ABC SRL pentru TVA în sumă de SU1+S2 lei,

procedura administrativa urmand a fi reluata in conformitate cu dispozitiile legale antecitate.

3.2. Referitor la TVA în sumă de SU2 lei

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu analiza pe fond a contestatiei, în condițiile în care societatea și-a retras contestația pentru TVA aferentă acestui capăt de cerere.

În fapt, prin contestația înregistrată sub nr. C1 ABC SRL a solicitat anularea în parte a deciziei de impunere nr. D1 pentru diferenta suplimentara de TVA in suma de S1 lei, din care SU2 lei reprezintă TVA aferentă serviciilor de asistență juridică.

Ulterior, prin adresa înregistrată sub nr. CR1, transmisă organului de soluționare a contestației cu adresa nr. .... societatea își retrage capătul de cerere din contestație pentru suma de SU2 lei.

În drept, potrivit art. 208 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

”Art. 208. - (1) Contestația poate fi retrasă de contestator până la soluționarea acesteia. Organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la contestație.

(2) Prin retragerea contestației nu se pierde dreptul de a se înainta o nouă contestație în interiorul termenului general de depunere a acesteia”.

Totodată, conform 4.3-4.5 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2.906/2014:

”4.3. Retragerea contestației poate fi făcută în tot sau în parte. În situația în care cererea de retragere are ca obiect doar anumite capete de cerere din contestația inițială, despre aceasta se va face mențiune în decizia emisă în soluționarea cauzei; **contestația și cererea de retragere parțială vor fi conexe**, pentru o mai bună soluționare a cauzei”.

”4.4. După primirea cererii de retragere a contestației, organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care ia act de renunțarea la contestație”.

”4.5. Decizia prin care se ia act de renunțare la contestație urmează procedura emiterii și comunicării deciziilor emise în soluționarea contestațiilor”.

În raport de împrejurarea că, în speta, ABC SRL și-a retras parțial contestația înregistrată sub nr. C1 pentru capătul de cerere privind TVA în sumă de SU2 lei se constată că Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații nu se poate investi cu soluționarea pe fond a acesteia, drept pentru care ia act de renunțarea la contestație cu privire la TVA în sumă de SU2 stabilită ca diferență suplimentară și respinsă la rambursare prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. D1.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 208 alin. (1), art. 214 alin. (1) lit. a) si alin. (3) si art. 216 alin. (4) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 4.3, 4.4, 4.5, 9.5, 9.6 și 10.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul presedintelui A.NA.F. nr. 2.906/2014

DECIDE:

1. Suspendă solutionarea contestatiilor formulate de ABC SRL impotriva deciziilor de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. D1 și nr. D2, emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Județene a Finantelor Publice J pentru TVA în sumă de SU1+S2 lei, procedura administrativă urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute in prezenta decizie.

2. Directia Generala Regională a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii ia act de renuntarea la contestatia formulata de ABC SRL impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. D1, emisa de organele fiscale din cadrul Administratiei Județene a Finantelor Publice J pentru diferența suplimentară de TVA în sumă de SU2 lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.